

In memoriam Dr. H. F. Barnes (1902-1960)

Op 5 februari j.l. overleed te Harpenden vrij plotseling de vermaarde Engelse galmugspecialist Dr. H. F. BARNES op 57-jarige leeftijd. Wegens zijn hoogstaande persoonlijke kwaliteiten en om zijn gedegen kennis zal zijn heengaan door velen over de gehele wereld als een persoonlijk verlies worden gevoeld.

H. F. BARNES werd op 23 november 1902 geboren. Hij volgde Bedford School (1911—1921) en The Queen's College te Oxford (1921—1924). Later behaalde hij de titels B.A. (Oxon)

1924, Ph.D. (Londen) 1928 en M.A. (Oxon) 1932.

In 1924 verstrekte het Ministry of Agriculture hem een driejarig Research Scholarship ter bestudering van economisch belangrijke galmuggen, waarbij speciaal aan de op granen levende soorten aandacht moest worden geschonken. Gedurende deze periode werkte hij onder de leiding van Dr. F. W. EDWARDS (British Museum), Prof. F. V. THEOBALD (S.E. Agricultural College, Wye) en Dr. E. P. FELT (New York State Museum). In 1927 werd hij als staflid aan het Rothamsted Experimental Station te Harpenden verbonden, welke functie hij tot zijn dood bekleedde. In 1958 werd hij wegens zijn grote verdiensten bevorderd tot Senior Principal Scientific Officer.

Gedurende zijn leven bracht hij een unieke en uitmuntend verzorgde collectie galmuggen uit de gehele wereld bijeen, welke thans meer dan 10.000 blijvende preparaten telt en als de meest volledige ter wereld kan worden beschouwd. Deze collectie en de uitgebreide kennis van BARNES waren machtige bronnen voor hen, die het voorrecht genoten onder zijn leiding aan bepaalde galmugproblemen te kunnen werken. Hij ontving zijn gasten vriendelijk en gastvrij, respecteerde ieders mening en schuwde geen openhartige discussie, een discussie waarbij zijn gevoel voor humor hem nooit in de steek liet. Als systematicus was BARNES

uiterst nauwgezet. Hij ging nooit overijld tot nieuwe soortbeschrijvingen over. Veldwerk en laboratoriumonderzoek gingen bij hem hand in hand.

Het is ondoenlijk in dit korte bestek een overzicht te geven van zijn talrijke publicaties, welke aan de zo lang verwaarloosde insectengroep zijn gewijd. Zij zijn grotendeels opgenomen in de literatuurlijsten van zijn monumentale monografie in zeven delen, genaamd „Gall Midges of Economic Importance”. Helaas is het hem niet gegeven geweest het achtste en laatste deel, dat de inquilinen, predatoren en de op onkruiden levende soorten zou behandelen, te voltooien. Ik besluit met een woord van eerbied en dank aan de overledene en van medeleven met zijn vrouw en kinderen. — W. NIJVELDT.

Notitie betreffende trek van *Belenois aurota* in Zuid-Afrika (Lepidoptera, Pieridae)

door

A. C. VAN BRUGGEN

(Division of Entomology/Afdeling Entomologie, Pretoria)

Belenois (*Anaphaeis*) *aurota* (F.) (syn. *B. mesentina* (Cr.), fam. Pieridae) bewoont een groot gebied in Afrika en Z.W.-Azië. Van deze soort zijn karakteristieke trekbewegingen over het gehele areaal bekend; het merendeel van de gepubliceerde aantekeningen (cf. WILLIAMS, 1930, 1942; zie ook SWANEPOEL, 1953) heeft echter betrekking op waarnemingen van het continent van Afrika.

De auteur was verscheidene malen in staat om de trek van deze Pieride in Zuid-Afrika gade te slaan. Op 6 november 1957 trof hij *Belenois aurota* in groten getale aan langs de grote weg naar het noorden tussen Hammanskraal en Codrington (Transvaal) over een afstand van ongeveer 6 km. De dichtheid was niet zeer groot, maar gezien de grote afstand moeten er toch zeer veel exemplaren in

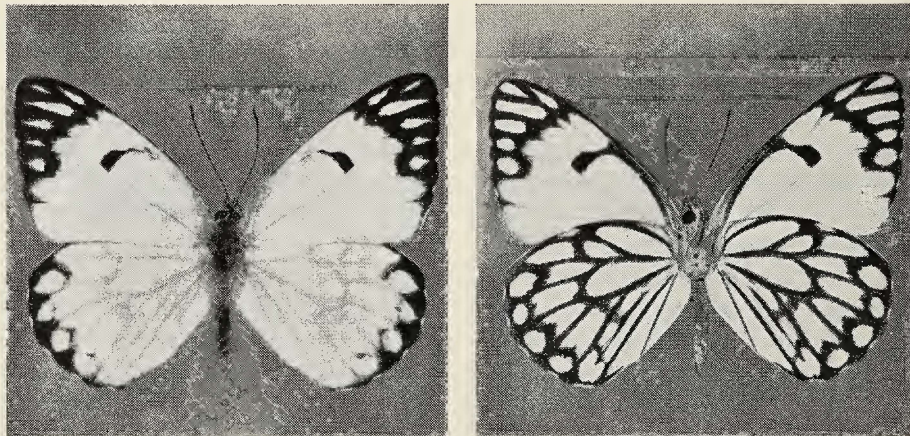

Foto Dr. C. K. BRAIN.

Fig. 1. *Belenois aurota* (F.), ♂, links bovenzijde, rechts onderzijde.